

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKEER DAN KENNIS

De Avonturen Van Oom Wiggily En Zuster Jane

Op een dag, zei Oom Wiggily tegen zijn muskusrat huishoudster: "Zuster Jane, we gaan naar het bos." "Wat gaan we in het bos doen?" vroeg Zuster Jane Fuzzy Wuzzy, terwijl ze met haar staart heen en weer zwaaide onder haar jurk. "We kunnen de Kronkel-Kriebelbeestjes bezoeken bijvoorbeeld," lachte Oom Wiggily, terwijl zijn roze neusje knipperde. "En misschien beleven we wel een avontuur." "Je weet nooit wat er gebeurt als je

naar het bos gaat," zei Zuster Jane. "En omdat je misschien in gevaar komt als je alleen gaat, ga ik met je mee." Het konijn en Zuster Jane huppelden naar het bos. Plotseling trok Zuster Jane aan Oom Wiggily's jas en fluisterde: "Kijk! Daar

is een platte stronk-tafel, en er staan lekkere dingen op!" "Oh, ja!" riep Meneer Langoor. "En, aangezien er niemand is, kunnen we net zo goed gaan zitten en de

picknicklunch opeten." "Wat een grote kan limonade!" zei Zuster Jane. "Van wie is die, Oom Wiggily?" "Misschien is het van een reus," antwoordde het konijn. "Oh, jee!" riep Zuster Jane. "Wees niet bang," zei het konijn. Zuster Jane voelde zich opgelucht.

Nu was de stronk-tafel in het bos gedekt door een Moeder Beer en haar twee kleine welpen. Al snel kwamen de drie beren, die op zoek waren gegaan naar honing, terug. "Oh,

moeder!" gromde Kleine Welp Goopy, "er zit iemand aan onze tafel!"

"Ze eten al onze lekkere dingen op!"

jammerde Kleine Welp Snoopy. Moeder Beer

mopperde: "Mijn

hemel!" "Laat me op

een tak over hun hoofd

kruipen, moeder," fluisterde Goopy. "Ik laat eikels op die

muskusrat dame en het konijn vallen om ze bang te

maken." Moeder Beer hielp Goopy in de boom klimmen

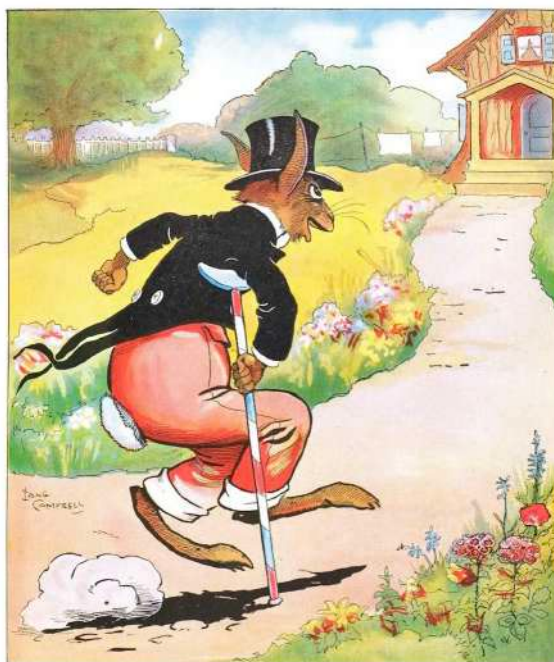
terwijl Snoopy haar staart vasthield. Een tak van de

boom zwaaide boven de stronk-tafel.

Goopy krom zachtjes omhoog. Oom Wiggily en Zuster Jane hoorden hem niet. "Dit is een fijne picknick," lachte het konijn, terwijl hij een cake at. Net op dat moment gleed Goopy, die op het einde van de tak zat, uit en viel in de grote kan limonade, waardoor alles over Oom

Wiggily en Zuster Jane spetterde. Oom Wiggily huppelde naar huis naar zijn bungalow.

“Waar ga je naartoe?” piepte Zuster Jane. Oom Wiggily antwoordde: “Ik ga een stukje plakkerig vliegenpapier halen om eventuele beren te vangen die naar beneden vallen.” Met het plakkerige papier huppelde Meneer Langoor terug naar het bos. Hij legde het plakkerige papier op de stronk-tafel.

Kleine Welp Goopy, die uit de limonade was geklauterd, rende terug naar Moeder Beer. “Nu ga ik in de boom klimmen en Oom Wiggily weggagen,” fluisterde Kleine Welp Snoopy.

Dus klom hij op de tak. Maar zijn poten gleden uit en hij viel op het plakkerige vliegenpapier. “Mijn roze, knipperende neus!” riep Oom Wiggily terwijl hij met de grote limonade kan danste. “Guf! Guf!” jammerde Snoopy. Het konijn trok de kleine welp van het plakkerige papier en zei: “Ik ga je kietelen om je een betere beer te

maken." Het konijn klopte zachtjes op de kleine Welp Snoopy. Toen balanceerde Oom Wiggily zijn reuma kruk op het puntje van zijn neus.

"Waarom doe je dat?" vroeg Zuster Jane. Oom Wiggily danste rond terwijl hij antwoordde: "Ik wil Moeder Beer aan het lachen maken met deze grappige truc, zodat ze ons niet bijt." Maar Moeder Beer wilde niet lachen. "Gurr! Gurr!" gromde ze, alsof ze boos was. "Ik denk dat ik aan je oren ga knabbelen, Oom Wiggily!" "Waarom?" vroeg het konijn. "Omdat je de lunch van mijn kleine welpen hebt opgegeten en omdat je Snoopy hebt gekieteld," antwoordde Moeder Beer. "Ja, ik ga aan je oren knabbelen!" "Oh nee, dat mag je niet doen!" riep Zuster Jane. Toen pakte de muskusrat dame een van de lege lunchmanden en schoof die over het hoofd van Moeder Beer.

"Nu kun je geen oren knabbelen!" zei Zuster Jane Fuzzy Wuzzy. "Ha! Ha!" lachte Oom Wiggily, terwijl hij met zijn poot zwaaide. Kleine Welp Goopy en Kleine Welp Snoopy zaten samen als een tweeling.

"Waf! Waf!" gromde Moeder Beer terwijl ze ging zitten om de mand van haar hoofd te halen. Toen renden het konijn en Zuster Jane veilig naar huis.

De volgende dag stond Oom Wiggily vroeg op.

"Ah, ha, Zuster Jane!" begroette hij de muskusrat dame. "Wil je naar het bos gaan en nog een avontuur met beren beleven?" Zuster Jane Fuzzy Wuzzy zei dat ze liever iets anders leuks wilde. "Dan zal ik je vertellen wat we kunnen doen," zei Oom Wiggily. "We nemen onze eigen lunch mee en gaan op bezoek in het bos." Zuster Jane vroeg wie ze zouden bezoeken. "Oh, misschien de Kronkel-Kriebelbeestjes," antwoordde het konijn. Dus gingen hij en de muskusrat dame naar het bos. "Wat ga je met het touw doen, Oom

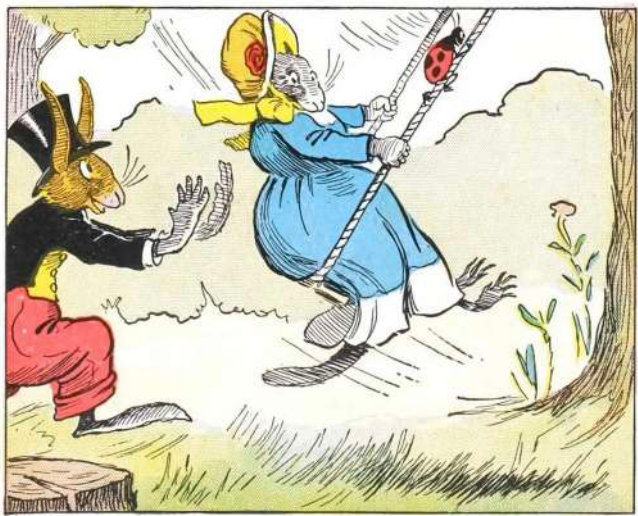
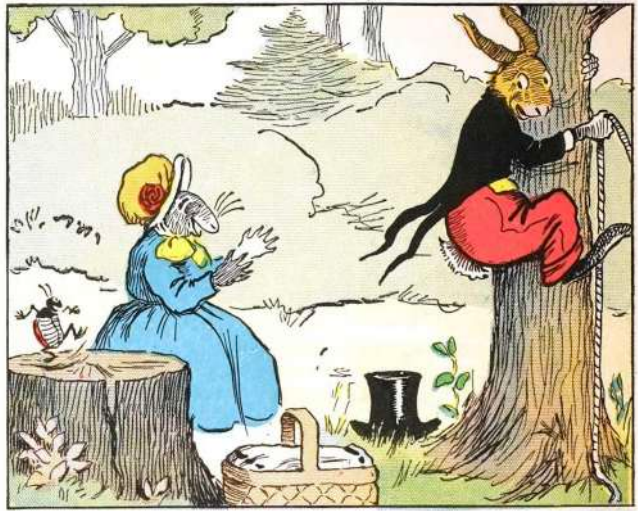

Wiggily?" vroeg Zuster Jane. "Ik ga een schommel voor je maken," antwoordde het konijn beleefd.

Hij klom in een boom, maakte het touw aan een tak vast en maakte een schommel voor zijn huishoudster. "Hup, daar ga je!" riep het konijn, terwijl hij Zuster Jane een duwtje gaf. Op en neer schommelde ze, en toen riep ze: "Ik wou dat ik iets te drinken had!"

Oom Wiggily huppelde naar de bron en vulde zijn hoge, zijden hoed tot de rand met water.

Zuster Jane bedankte het konijn, dronk het water op en schommelde alleen verder, terwijl Oom Wiggily onder de bomen sliep tot het tijd was om te lunchen. Plotseling niesde het konijn en toen hij zijn ogen

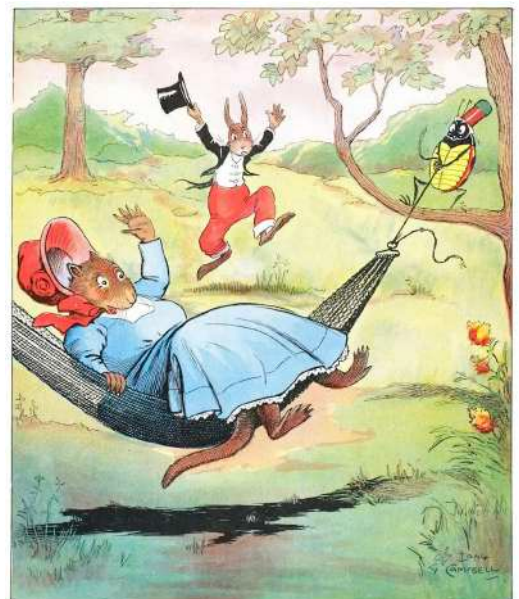
opendeed, zag hij een Kronkel-Kriebelbeestje dat aan zijn neus kietelde. "Kijk naar Zuster Jane!" zoemde het beestje. "Ze schommelt te hoog!" Plotseling brak het touw van de schommel en viel de muskusrat dame naar beneden.

"Oh, het spijt me zo!" riep Oom Wiggily. "Heb je je bezeerd?" Zuster Jane zei dat dat niet zo was. "Ik denk dat een hangmat veiliger zou zijn," sprak het konijn. Hij maakte een hangmat van gras en spinnenwebben. "Ga er maar in," nodigde het konijn Zuster Jane uit, "en het Kronkel-Kriebelbeestje zal je wiegen."

Plotseling, terwijl Zuster Jane in de hangmat schommelde, brak het gras-touw en begon ze te vallen. Toen vloog een reusachtig Kronkel-

Kriebelbeestje langs en ving het ene uiteinde van de hangmat op. "Kom hier, Oom Wiggily!" zoemde het beestje. "Zorg dat Zuster Jane niet valt!" riep het konijn.

Oom Wiggily en het beestje lieten Zuster Jane voorzichtig naar beneden zakken. Toen de muskusrat dame uit de hangmat kroop, zei ze: "Dat hoeft voor mij niet meer!" Het reusachtige Beestje vloog weg nadat Oom Wiggily hem had bedankt. Toen zei het kleine Kronkel-Kriebelbeestje: "Ik denk dat je meer avonturen zult beleven aan de andere kant van de beek. Ik zal jullie naar een plankbrug leiden." Toen ze de brug over de beek bereikten, liep het beestje eerst. "Ik ga als volgende om te zien of het veilig is," bood Oom Wiggily aan.

Nadat hij was overgestoken, begon Zuster Jane, maar toen de muskusrat dame het midden van de plankbrug bereikte, brak die! Ze plonsde in het water!

Het beestje gooide het uiteinde van een spinnenweb naar haar en hij en Meneer Langoor trokken Zuster Jane uit het water. Toen, plotseling, toen ze de picknicklunch wilden gaan eten, rende een Pluizige Vos weg met de mand en Oom Wiggily rende achter hem aan, zwaaiend met zijn reuma kruk.

Oom Wiggily rende achter de Pluizige Vos aan. "Ik krijg je!" riep het konijn. De Vos rende snel, maar het konijn huppelde sneller en nam de lunchmand van de gemene kerel af. "Ik zou aan je oren knabbelen, alleen ben ik buiten adem!" hijgde de Vos. "Ha! Ha!" lachte Oom Wiggily. Hij huppelde terug naar Zuster Jane met de lunch. "Waar kunnen we een tafel dekken?" vroeg Zuster Jane Fuzzy Wuzzy. Er kroop net een grote modderschildpad langs. "We dekken onze tafel op de rug van de schildpad," zei Oom Wiggily. En dat deden ze.

Maar, plotseling, terwijl ze op een paddenstoel gingen zitten om te eten, morste Zuster Jane wat peper op de staart van de schildpad. Weg kroop de schildpad zo snel als hij kon, waarbij de picknicklunch werd gemorst.

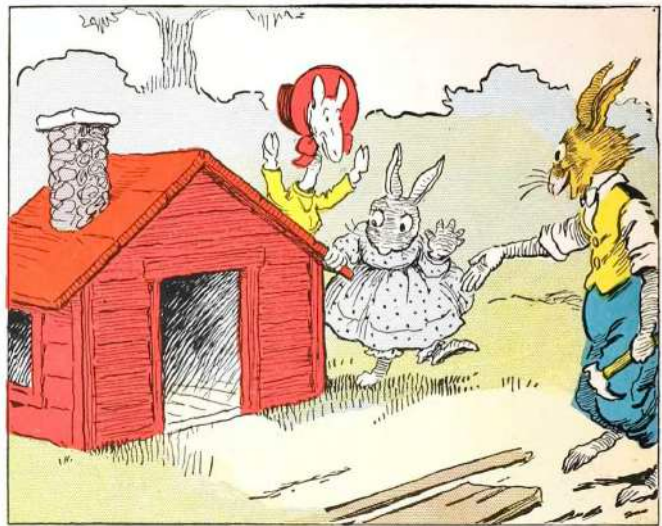

"Oh, jee! Hoe kunnen we nu iets te eten krijgen?" zuchtte Zuster Jane. "We gaan op bezoek bij Meneer Krulstaart, een varkensheer die ik ken," antwoordde het konijn. Meneer Krulstaart nodigde Zuster Jane en Oom Wiggily uit voor het avondeten. Ze aten appeltaart met zure melksaus.

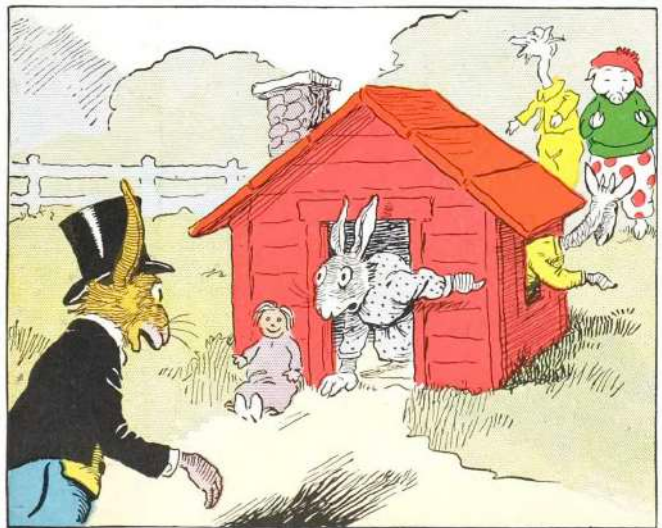

Toen Oom Wiggily en Zuster Jane thuiskwamen, nadat ze bij Meneer Krulstaart hadden gegeten, zei het konijn: "Ik heb genoeg avonturen beleefd voor een tijdje." Maar de volgende dag klopte er iemand op zijn deur. "Iemand komt je weer vragen om op avontuur te gaan," piepte Zuster Jane. Oom Wiggily opende de deur en zag Nannie Waggelstaart de Geit en Susie

Kleinstaart het konijn.
"Maak alsjeblieft een
speelhuis voor ons,"
smeekten de
dierenmeisjes. Het konijn
maakte een mooi
speelhuis voor ze met
een schoorsteen, een
deur en een raam en
alles wat bij een huis
hoort.

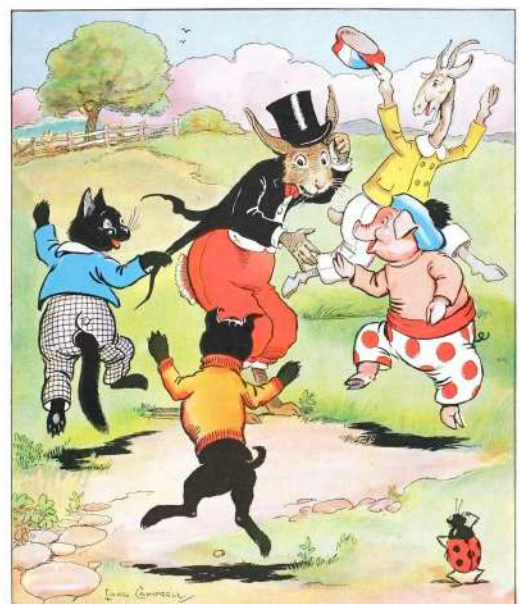

"En laat de dierenjongens
ons niet lastigvallen!"
mekkerde Nannie. "Nee,
dat zal ik niet doen,"
beloofde Oom Wiggily.
Maar even later kroop
Susie uit het speelhuis, waar
haar pop buiten zat, en
Susie riep: "Oh, Oom Wiggily!
Laat Billie Waggelstaart
en Snuit Krulstaart
alsjeblieft ophouden
ons te plagen."

Plotseling renden de pestende
dierenjongens in een cirkel rond
Oom Wiggily, lachend en
roepend van vreugde.

De dierenjongens renden
vervolgens rond het speelhuis
van Susie en Nannie. "Oh, ga

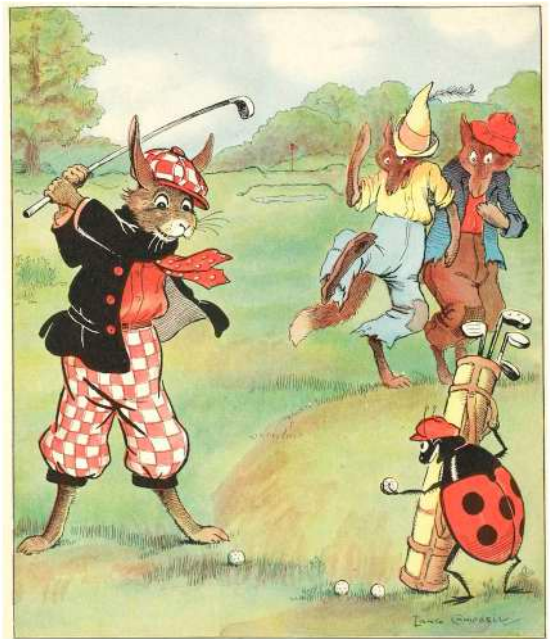
alsjeblieft weg!" smeekte Susie. "We kunnen geen plezier hebben als ze hier zijn!" mekkerde Nannie. "Ha! Ik weet wat ik moet doen!" lachte Oom Wiggily. "Ik neem deze jongens mee naar een ijssalon en laat ze zoveel eten als ze willen." "Kom op, jongens!" riep hij, terwijl zijn roze neusje knipperde. "Hoera! Hoera! Hoera!" riepen Billie, Snuit, Tommie en Jackie, terwijl Oom Wiggily hen naar de ijssalon leidde.

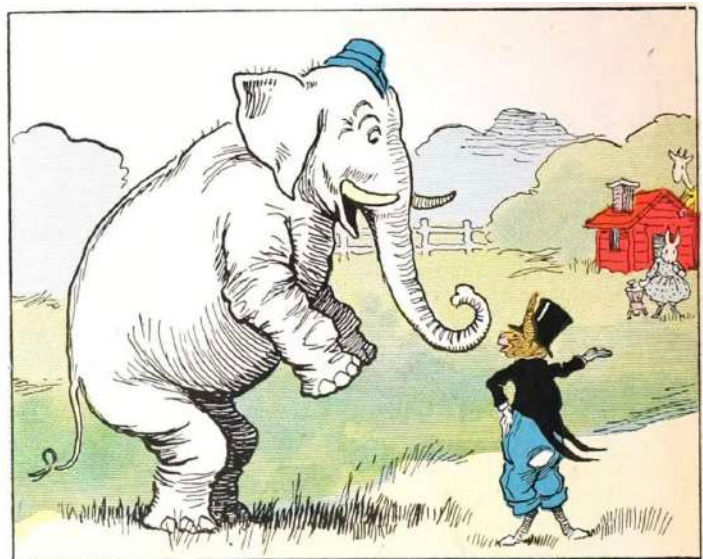
"Ik wil chocolade!" blafte Jackie, terwijl hij op zijn hoofd stond. "Nou, je mag de meisjes niet meer pesten," waarschuwde Oom Wiggily, en de dierenjongens beloofden dat niet te doen. Maar terwijl het konijn weg was, slopen de Vos en Wolf naderbij en maakten Susie en Nannie bang. "Oh, waar is Oom Wiggily?" riep Susie.

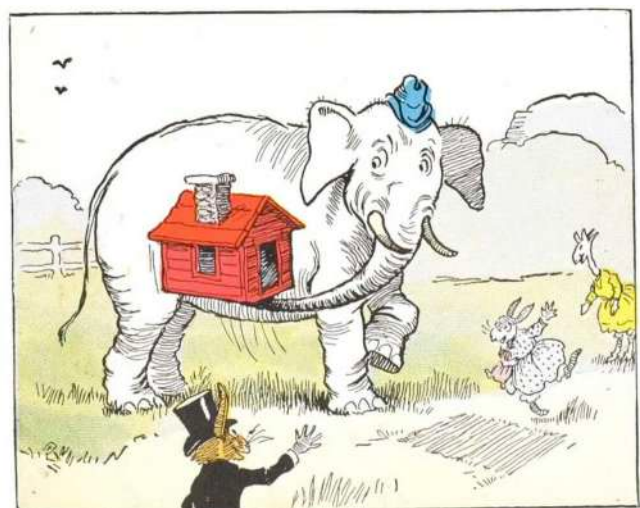
Plotseling huppelde het konijn met zijn tas met clubs en golfballen langs. "Ik zal de gemene kerels weggagen!" riep het konijn.

"De Vos en Wolf zullen jullie niet meer lastigvallen," lachte Oom Wiggily terwijl hij de laatste golfbal naar de gemene kerels schoot. "Ik heb ze op hun neus geslagen!" Nannie en Susie waren blij, maar het geitenmeisje zei: "Ik ben bang dat ze terugkomen als je weg bent, Oom Wiggily. Zou je ons speelhuis niet in de buurt van je holle stronk-bungalow kunnen plaatsen?" "Nee," antwoordde het konijn. "Maar wacht even! Ik heb een idee!" Oom Wiggily huppelde weg tot hij de vriendelijke circus -Olifant tegen kwam.

"Wil je alsjeblieft een speelhuis voor me komen verplaatsen?" vroeg het

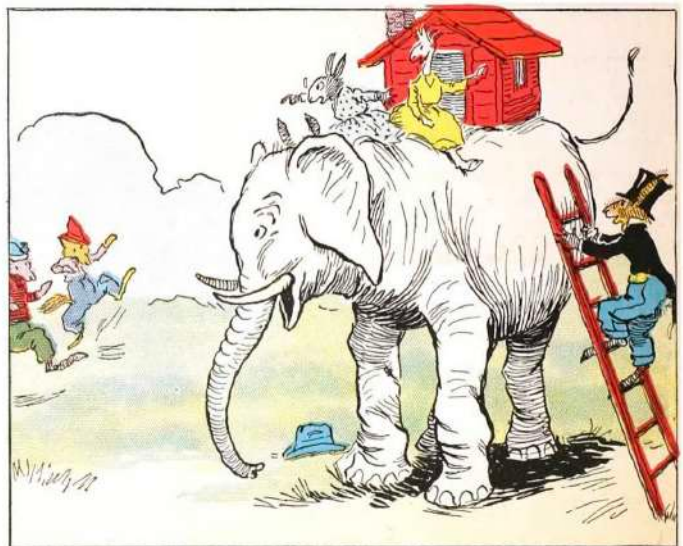

konijn. "Geen probleem," antwoordde de Olifant, terwijl hij op zijn achterpoten stond met zijn pet op zijn hoofd. De grote, sterke olifant tilde het speelhuis op met zijn slurf.

"Waar wil je het hebben?" vroeg hij. "Kun je het op je rug zetten?" vroeg het konijn. "Ja, maar zeg tegen de dierenmeisjes dat ze in het huis moeten gaan," sprak de Olifant. Susie en Nannie huppelden naar binnen en speelden met hun poppen.

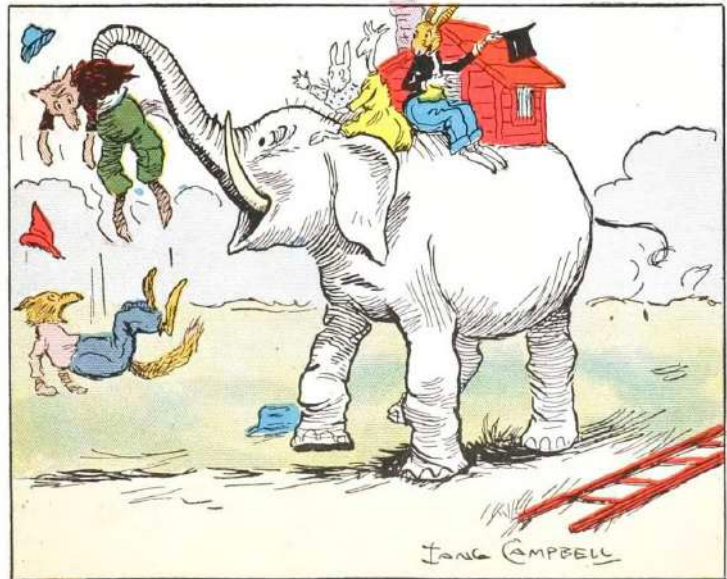

De Olifant tilde het speelhuis met Susie en Nannie erin in de lucht. "Oh, is dit niet leuk!" mekkerde het geitenmeisje. "Het leukste wat we ooit hebben gedaan!" lachte Susie. De Olifant zette het speelhuis veilig op zijn rug neer. "Nu kunnen de Vos en Wolf je niet pakken," zei Oom Wiggily. "Nee, dat kunnen ze niet," antwoordde Susie. "Maar hoe kun je hier boven komen, Oom Wiggily?" vroeg Nannie.

"Ik klim op een ladder," antwoordde het konijn. Hij zette de ladder tegen de Olifant.

Maar toen Oom Wiggily omhoog klom, riep Susie: "Oh, daar komen de Vos en Wolf terug!" De Olifant lachte door zijn slurf. "Laat ze je niet bang maken!" bromde hij. En toen de Vos en Wolf dichtbij genoeg kwamen, pakte de Olifant ze, de een na de ander, in zijn slurf en gooide ze ver, ver weg.

Toen waren de dierenmeisjes blij. Aan het einde van de dag zette het konijn rolschaatsen onder het speelhuis, koppelde zijn auto eraan vast en sleepte het weg.

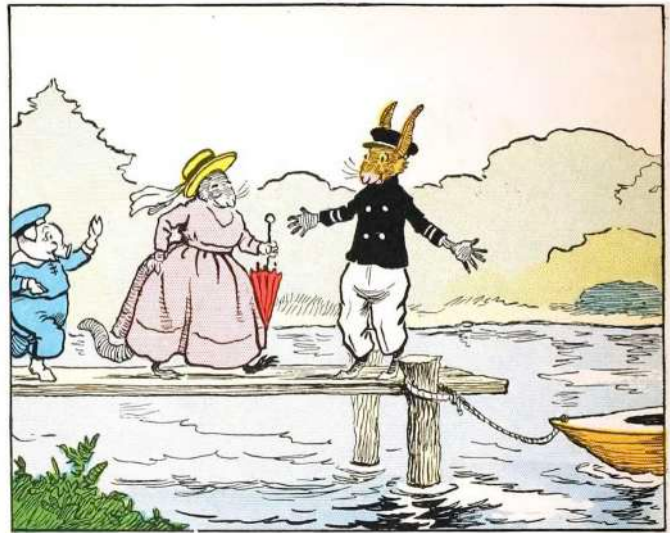
Diep in het groen tussen de heuvels lag een meer met blauw water. Op een dag zei het konijn tegen Zuster Jane: "Kom! We gaan een tochtje over het meer maken in mijn motorboot." Oom Wiggily kleepte zich als een zeeman en Zuster Jane

Fuzzy Wuzzy, die haar parasol droeg, ging met hem mee naar de steiger.

"Oh, mag ik met jullie mee?" piepte Snuit Krulstaart het varkensjong. "Laat hem maar meekomen," piepte Zuster Jane. Dus voeren Oom Wiggily, de

muskusrat dame en het varkensjong over het blauwe meer in de motorboot van het konijn.

Nu waren er aan de oever twee gemene kerels – het Zware Nijlpaard en de Krinkel-Kronkel Krokodil met de dubbele gewrichtsstaart. "Laten we Oom Wiggily vangen!" gromde het Zware Nijlpaard. "Dat wordt leuk!" rommelde de krokodil. "We kunnen naar het eiland zwemmen waar ze aan land zullen gaan, en ze daar vangen."

Oom Wiggily, Zuster Jane en het varkensjong voeren naar een eiland in het meer. Op het eiland speelden ze een honkbalwedstrijd. Oh, wat een plezier!

Na de honkbalwedstrijd zei Oom Wiggily: "Het is tijd dat we weer verder varen." Het varkensjong knorde:

"Wanneer gaan we eten?"

Het konijn knipperde met zijn roze neusje en antwoordde:

"Je krijgt straks wat te eten, Snuit." Net op dat moment, van waar hij zich in het water bij Honkbal Eiland had verstopt,

kwam het Zware Nijlpaard

omhoog. "Hier is wat ik nu eet!" gromde het Zware

Nijlpaard. "Ik ga aan de

oren van Oom Wiggily

knabbelen!" Maar het

konijn was te snel! "Kom

op!" riep Meneer Langoor.

Hij pakte Zuster Jane bij

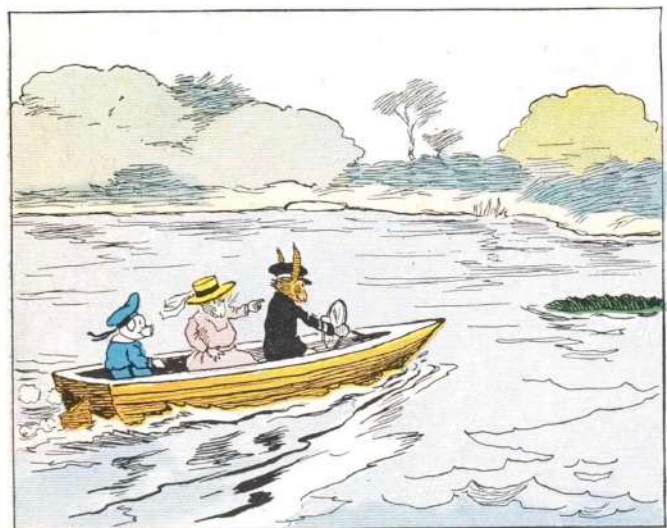
de ene poot en Snuit bij

de andere, en sprong van

het eiland zo ver als hij

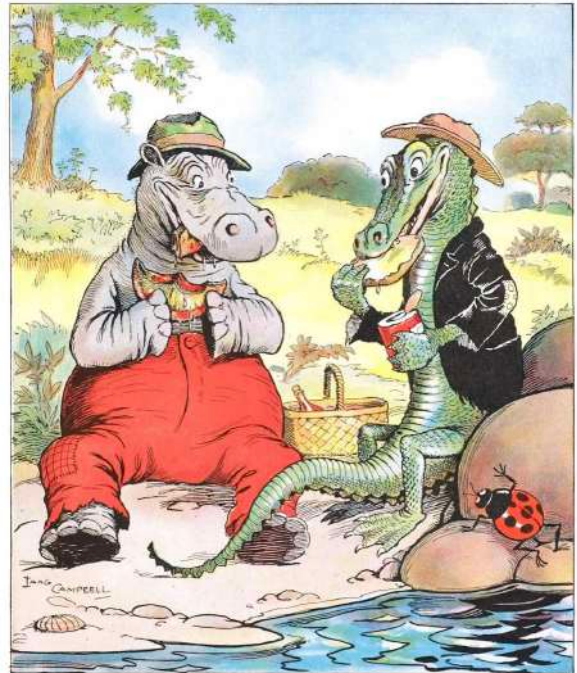
kon.

Oom Wiggily stapte op de rug van het Nijlpaard en van daaruit in de motorboot met de muskusrat dame en het varkensjong. "Oh, wat een verrassing!" hilde

het Nijlpaard! De motorboot stoomde verder tot Zuster Jane een ander eiland zag.

Maar Zuster Jane Fuzzy Wuzzy wist niet dat de Krokodil en het Nijlpaard erheen waren gezwommen en op dit tweede eiland aan het lunchen waren.

“Laten we daar stoppen,” zei Zuster Jane, terwijl Oom Wiggily de boot naar het tweede eiland stuurde. “Gaan we snel eten?” vroeg het varkensjong. “Ik schaam me voor je – de hele tijd willen eten, Snuit!” sprak Zuster Jane. Snuit bloosde rood achter zijn oren en knorde: “Nou, ik heb honger!”

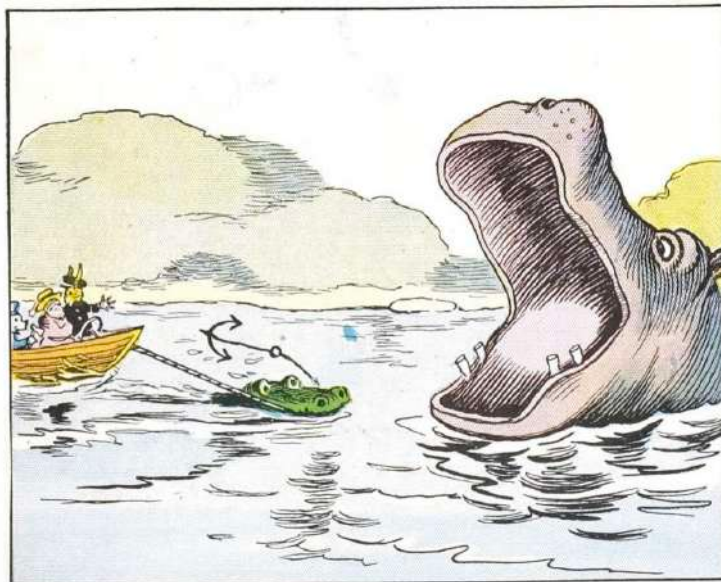
Inmiddels hadden de Krokodil en het Nijlpaard, die op het eiland lunchten, de motorboot zien aankomen. “Je kunt mij beter Oom Wiggily laten vangen,” schreeuwde de Krokodil. “Goed dan!” gromde het

Nijlpaard. De Krokodil zwom onder water en greep met

zijn tanden het ankerkoord van de boot van Oom Wiggily.

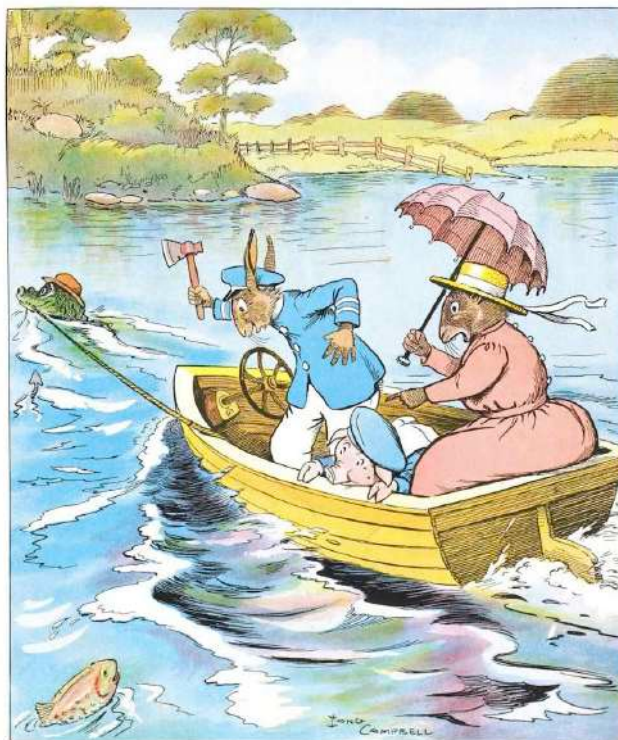
“Dit keer zullen ze niet ontsnappen!” rommelde het Nijlpaard. “Ik houd mijn mond wijd open en de Krokodil zal de boot en Oom Wiggily recht in mijn mond trekken waar ik aan zijn oren kan knabbelen.” De

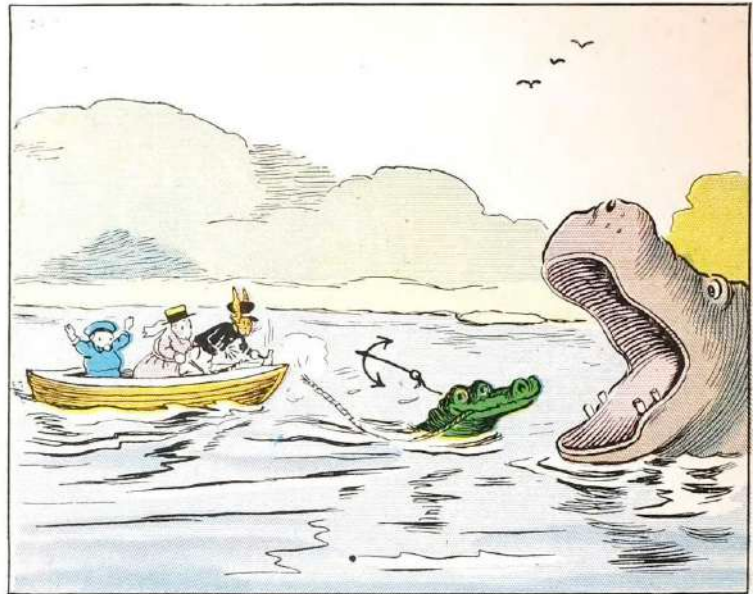
Krokodil zwom verder en trok de boot naar de grote mond van het Zware Nijlpaard die steeds wijder openging.

Zuster Jane gaf Oom Wiggily een bijl en riep: “Snijd het touw door!”

“Waar heb je deze bijl vandaan?” vroeg het konijn. “Ik heb hem meegenomen om aanmaakhout mee te snijden als we een kampvuur zouden maken,” antwoordde Zuster Jane. “Maar stel geen vragen!”

Snijd het touw door!" Oom Wiggily hief de bijl op en liet hem neerkomen op het ankerkoord, waarvan het ene uiteinde in de mond van de Krokodil zat. "Blop!" knapte het touw. "Nu zijn we vrij!" riep Zuster Jane. "Maar de Krokodil zwemt weg met het touw en anker van Oom Wiggily!" piepte Snuit. "Laat hem maar gaan!" lachte het konijn. "Hij weet niet dat we los zijn. Hij denkt dat hij ons nog steeds trekt, en hij zwemt zo in de mond van het Nijlpaard."

Dat is precies wat de Krokodil deed! Het Nijlpaard deed zijn mond dicht en hapte de Krokodil! "Auwauwww!" huilde de Krokodil. Het scherpe anker kietelde de tong van het Nijlpaard en het Nijlpaard niesde. Maar Oom Wiggily, Zuster Jane en Snuit waren gered, en dit is het einde van het verhaal.

